

lader sig benægte — men paa den anden Side har jeg virkelig ikke, fordi jeg udtalte mig for at nedsatte Skibsafgiften, villet love, at jeg skulde give Erstatning; det vil jeg virkelig ikke love idag, men selvfølgelig hvis jeg efter nærmere Overveelse til den Tid anser det for nødvendigt, gaar jeg med dertil. Men den Erkjendelse har jeg ikke for Tiden og haaber heller ikke, jeg skal komme til den til Efteraaret

Ordføreren (Berg): Jeg havde troet, at denne Sag var gleden let igjennem denne Behandling, men da den har givet Anledning til en baade indgaende saglig og storpolitisk Debat, vil jeg dog gjerne ogsaa sige et Par Ord, navnlig om det Sjællige, inden Behandlingen slutter. Jeg tror, at den ærede Finansminister ser feil paa Skibsafgiftens Karakter. Den ærede Minister siger, at Skibsafgiften er en Tillægsafgift til Indførelstolden. Denne Betragtning nærer den ærede Minister om Skibsafgiften, men jeg har aldrig hørt denne Betragtning før, jeg minde ikke nogeninde at have hørt den fremsat tidligere. Den er ogsaa efter min Opfattelse absolut feil. Skibsafgiften er en Afgift, der er sammenbragen af forskjellige andre som Fyrsgiften og deslige; det er en Slags Bomafgift eller Veiafgift eller rettere sagt, det er en Fragtskat. Den er et Objekt fra gammel Tid, da Skibsfarten var stillet under ganske andre Vilkaar, og en Afgift, som i Virkeligheden ikke har det Mindste med Paa-ligningen af Told at gjøre. Et ganske simpelt Devis dervaa er, at vi belaste alle bestuvede Varer, enten de ere toldpligtige eller ikke, med denne Afgift. Mursten fra Flensborg til Sjælland, som den ærede Minister ikke vilde give fri, belastes med denne Afgift saavel som Lømmer fra Norge og Sverig, og jeg har aldrig vidst, at man lagde en Tillægstold paa Lømmer; fremdeles maa jo ogsaa andre Varer som Korn og Kvæg og deslige, der ikke ere toldpligtige, betale. Som sagt, jeg kan ikke med denne Afgift forene Begrebet af et Tillæg til Tolden, thi den hviler ligesaavel paa toldpligtige som paa toldfri Varer. Det er en Fragtskat, som, idet den falder paa toldpligtige Varer, giver et Tillæg til, hvad de have at betale, men som ikke kan komme ind under Begrebet af et Tillæg til Tolden. Hvorledes denne Betragtning kan komme frem ligeoverfor den udenrigske Skibsfart, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg fastholder, at det er en Fragtskat, og naar man fritager Varer, der behøves til os fra Udlandet ad Landeveien eller pr. Sernbane, for Fragtskat, skjøndt disse Kommunikationsmidler koste os Meget, er det ogsaa naturligt, at man giver Søveien fri, hvilken Betydning saa end Brittepengene og Fyrsgiften kunne have. Hvad selve Lovforslaget angaar, saa er jo Spørgsmaalet ganske simpelt. Vilde de Herrer have Lovforslaget eller ville de ikke? Vilde de ikke have det, sige de Nei, og ville de

have det, sige de Ja. Det ærede Medlem fra Stege (Vojfen) vil have det, og dog har han anstillet en stor Mængde Betragtninger over, hvorvidt det er rigtigt at tage det eller ei. Nu mener man, at det er en ny Bei, man er kommen ind paa: at tage et særligt Lovforslag, som man mener, er noget i og for sig Godt. Det har jeg aldrig vidst før. Jeg har altid befundet mig paa den Bei, at de Lovforslag, som jeg betragtede som noget i og for sig Godt, stemte jeg for; det har jeg gjort i alle de Aar, hvori jeg har siddet i Rigsdagen, og det forekommer mig, at det ærede Medlem fra Stege og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) maa have et underligt Begreb om en Rigsdagsmands Opgave, naar de mene, at dette er forfæret. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds mente, at vi kunde have faaet noget meget Mere for nogle Aar siden — han mente maasse Sessjonen for en 7—8 Aar tilbage — siger jeg: Mon det ærede Medlem ikke huster feil? Jeg erindrer godt, at det ærede Medlem var blandt de 2—3 konservative Medlemmer, som stemte imod det samlede Jemtemandsudvalg og det hele øvrige Thing ved Spørgsmaalet om Ustafelsen af den udenrigske Skibsafgift, og at han endnu mindes denne Stilling med Glæde, kan der i og for sig ikke indvendes Noget imod. Men det ærede Medlem huster ikke Sagens rigtige Sammenhæng. Ministeriet havde forelagt denne Lov om Nedfattelsen i den udenrigske Skibsafgift, blandet med en Lov om en Forhøjelse af eller Forandring i Brændevinsstatten, og vi sagde da for vort Vedkommende, baade Høire og Venstre, og Venstre var dengang i Mindretal, at hele denne Afgift burde falde bort. Denne Fragtskat var utilbørlig, da den hvilede ligesaa haardt paa en Last Mursten og Lømmer fra Nabolysterne som paa den byre Last The eller Kaffe fra fjerne fremmede Lande; det var ubilligt og uretfærdigt — jeg henviser til Betænkningen. Hele Thinget var, som sagt, enigt derom, baade Høire og Venstre, med Undtagelse blot af et Par enkelte Medlemmer, og Lovforslaget gik til Landstinget. Udvalget der udtalte, at det efter Omstændighederne maatte anbefale at vedtage Forlaget. Men da det ikke vilde gaa ind paa Brændevinsstatten, tog Regjeringen Lovforslaget tilbage, ellers var det blevet til Lov. Er det nu en Forandring i vor Stilling, at vi mødes med at vedtage et Lovforslag om den indenrigske Skibsafgift, fordi vi ikke ere Herrer over at tilveiebringe den samme Lov, som en tidligere Regjering gjorde betinget af noget Andet? Mellem disse to Tilfælde er der ingen Sammenhæng. De ærede Medlemmer for Præsts Amts 6te Valgkreds og for Viborg Amts 5te Valgkreds skulle forresten ikke være uenige og navnlig ikke uenige om den nye Konstellation og